Metzizah Bpeh

A General Background

The mitzvah of mila (ritual circumcision) is one of the most ancient commandments of the Torah, dating back to Abraham, the forefather of our nation. From time immemorial, the mitzvah has been performed in all Jewish communities as a biblical commandment, and not because of any medical advantage it may impart. (1)This mitzvah has had the unique merit of its being performed by the great majority of the Jewish people in all countries right through the modern era. This almost unanimity of performance, even among non-observant Jews, is remarkable considering that Jewish communities never had any legal means to encourage its performance. This phenomenon is explained in the Talmud: "We have learned Rabbi Shimon ben Gamliel says: those commandments which

the Jews accepted with joy, such as *mila*, as stated by *Dovid Hamelech* קּבִּוֹצֵא שֶׁלֶל רָב.״ ״שָׂש אָנֹכִי עֵל אָבְוֹרֶב.״ *Rabbi Shimon ben R' Elazar* says: Every *mitzvah* for whose performance the

Jews were willing to sacrifice their lives under gentile decrees, like idol worship and *mila*, is still performed faithfully (*Shabbos* . כְּלֹ

Indeed, over the generations, there were periods of forced conversion when enemies of Israel forbade the performance of *mila* in particular. Jews performed the *mitzvah* at the risk of danger to their lives. ⁽²⁾This has occurred even in our own era, under the Nazi Regime in Germany, in the former Soviet Union and in other countries.

Metzizah as Part of Mila.

The Gemara discusses (Shabbos קלג:) metzizah and relates to it a medical benefit to prevent danger to the baby. (3)There have always been those that have voiced opinion against mila in general and even more so with respect to metzizah as part of the mitzvah. (4)In the beginning of the 19th century, opposition to metzizah in general, and metzizah bpeh particularly, was based on three main contentions: lack of medical indication to metzizah, a fear of endangering the infant because of transfer of infection while performing metzizah, (5) and a fear that it might increase bleeding at the wound site. Because of this, factions

arose in some of the Jewish communities that were opposed to *metzizah bpeh*, and three approaches to *metzizah* developed:

• One group wanted to eliminate all forms of *metzizah*, arguing that conditions had changed from the time of the *Talmud*, and modern (i.e. 19th century) medicine showed that eliminating *metzizah* will not endanger the baby's health and in fact its performance is dangerous. This position has been rejected by all *halachic* authorities, because clearly established religious principles of the ancient *Rabbis* cannot be overruled without concrete proof that such

The arguments and

discussions concerning

metzitza bpeh are

certainly not new

change is required, and those who encourage such changes are indeed suspect of heresy.

 A second group opposed any change in the classic custom of metzizah bpeh, and insisted on its performance as it has been done over the generations.

• A third group insisted on the continuation of *metzizah* in all cases, since this is the *halachic* requirement of *mila* and may not be overruled. However, *metzizah* may be done in a different manner that avoids direct contact with the mouth of the *mohel*, and different methods have been developed (such as a pipette etc.). Those *Rabbis* that accept such alternate methods have deliberated over the relative benefits of each method and have made recommendations accordingly.

Hence, the arguments and discussions concerning *metzitza bpeh* are certainly not new, are only renewed periodically.

Written by Rabbi Professor Avraham Steinberg, M.D. and Moshe Westreich M.D. Adapted from an article in Dialogue No.3 – Metzizah Bpeh (special extended section.)

⁽¹⁾It is well known that there are health benefits from circumcision. See summary on the subject in the Encyclopedia *Hilchatit Refuit*, new edition, 5766, volume 4, *Milah*, pp. 457-463. The subject has been proven without a doubt, especially in the era of the AIDS epidemic. But nevertheless, we are commanded to do the *mitzva* irrespective of the added benefits.

⁽²⁾See in detail the history of decrees against *mila*: *Chashmonay-im* 1:1:48 and 2:6, *Tractate Gerim* 1:1, *Tractate Shabbos* 19a, *Rosh Hashana* 19a, *Taanis* 18a, *Mila* 17a. See further *Zichron Berit Laris-honim* part 3 #3: Encyclopedia *Ivrit* vol 23, *Mila*, pp 19-23.

⁽³⁾There is a *halachic* dispute whether *metzizah* is merely a medical measure to prevent danger or whether it is an integral part of *mila*.

IN THIS ISSUE

- Metzizah Bpeh
- Dvar Halacha- Being Sandek Twice–מרן עובדיה יוסף זצ"ל
- Mila Mysteries- Tallis by a Bris, Sandek- Name Source
- •Gevaldig Gematria's

Please send comments, questions, הערות והארות

Reminder:

You can sign up for the pamphlet via email or phone-

R' Azi Deutsch

Your1mohel@gmail. com 052-765-9459

Sponsorships Available

THANK YOU

to everyone for all the amazing feedback!

זרמו״ר מגור שלימ״א בסנדקאות

This is beyond the scope of this article.

(4)See Otzar Habris, Vol 4 appendix A, on history of metzizah. See also Sdei Chemed, Kuntress HaMetziza, who spends tens of pages justifying metzizah bpeh and brings a statement of protest by over 250 Rabbis from Austria- Hungary in the early 1900's against any changes in the traditional procedure. At the end of the publication, he brings a great warning that was published in Jerusalem in 1901, signed by the most distinguished Rabbis of the period, who forbade metzizah by any instrument and insisted on metzizah bpeh.

(S)In the 20th century, infections with syphilis and tuberculosis were attributed to *metzizah bpeh*, but it is clear today that no such transmission occurs without active TB of the *mobel*

- What's the *Halacha*?
- יש לעיין
- ויקרא שמו בישראל...
- מעשה שהיה כך היה- A Heaven Sent Bris

דבר הלכה

סנדק פעמיים למשפחה אחת

חכם עובדיה יוסף זצוק"ל שו"ת יחוה דעת חלק ג סימן עז

שאלה: אדם שישב סנדק בכרית המילה אצל בנו האחד שנולד לו בן, וכעבור זמן מה נולד בן לבנו השני, ורוצה לכבדו בסנדקאות, האם רשאי לשבת סנדק גם אצל הבן השני?

תשובה: סמוכים מן התורה למצות סנדקאות, (בבראשית נ' כ"ג): גם בני מכיר בן מנשה יולדו על ברכי יוסף, ותירגם יונתן בן עוזיאל: בני מכיר בן מנשה כד אתילידו גזירינון יוסף, וכתב המפרש שם ,ר"ל שיוסף היה הסנדק, שעל ברכי יוסף היו נימולים. ובספר הרוקח (סימן ק"ח) כתב בשם מדרש תהלים ובספר הרוקח (סימן ק"ח) כתב בשם מדרש תהלים

שיש לאדם

להשתדל

להיות סנדק

(הובא בילקום שמעוני תהלים ל"ה, רמז תשכ"ג), ברכים, מהם אני עושה סנדיקום לילדים בשעת מילה ופריעה. ובמדרש חזית הקדוש ברוך הוא נעשה שושבינו של אברהם בעת שמל, שנאמר וכרות עמו הברית ע"כ. (וראה עוד בספר שערי צדק שער החצר סוף סימן ש"א). והנה בדרשות

מהרי"ל (ריש הלכות מילה דף ס"ו ע"א) כתוב, מהרי"ל כשנעשה בעל ברית דהיינו סנדק, היה נוהג למבול כדי להכנים התינוק במהרה לבריתו של אברהם אבינו, ואמר גדולה מצות בעל ברית שהוא הסנדק יותר ממצות המוהל, מפני שרגלי הסנדק נדמו למזבח הזהב וכאילו מקטיר קטורת לה'. ומטעם זה כתב רבינו פרץ, מה שאין כופלים לתת בניו לבעל ברית אחד פעמים ושלש, רק לכל בן אחד ,בורר לו (אבי הבן) סנדק אחר, משום שאמרו ביומא חדשים לקמורת בואו והפיסו, וכהן שהקמיר פעם אחת לא שנה בה מעולם מפני שהקמורת מעשרת, שנאמר ישימו קמורה באפיך וכליל על מזבחך, וסמיך ליה ברך ה' חילו. לפיכך בכל פעם היו מעשירים לכהן אחר. והוא הדין לכאן ע"כ. וכן פסק הרמ"א בהגה יורה דעה ,(סימן רס״ה סעיף י״א), שהסנדק הוא כמקמיר קמורת ולכן נוהגים שלא ליתן שני בנים לבעל ברית אחד, כמו שאמרו לגבי קמורת חדשים לקמורת. (רבינו פרץ) ע״כ.

והנה בשו"ת נודע ביהודה מהדורא קמא (חלק יורה דעה סימן פ"ו) העיר, שלכאורה מנין לו לרבינו פרץ לדמות הסנדק למזבח מקמר קמורת, יותר היה לו לדמותו למקריב קרבן במזבח החיצון, כי דם הברית דומה לדם הקרבן הקרב על מזבח החיצון. (ובזוהר הקדוש פרשת לך לך, דף צ״ה ע״א, האי מאן דמקריב לבריה (למצות מילה), כאילו אקריב כל קרבנין דעלמא קמי קודשא בריך הוא, וכאילו בני מדבח אקמיה וכו׳). ותירץ, ונראה שיצא לו כן ממה שאמרו בבראשית רבה (פרשה מ"ז סימן ז"), בשעה שמל אברהם את עצמו ואת ילידי ביתו, העמיד גבעה של ערלות, וזרחה עליהן חמה והתליעו ועלה ריחן לפני הקדוש ברוך הוא כקטורת סמים וכעולה שהיא כליל לאישים. (וכן הביא המדרש הזה מרן בבדק הבית סוף סימן רס״ה בשם ארחות חיים) ע״כ. וזכה לכוין למה שכתב בליקומי רבינו בצלאל אשכנזי בשם תוספות כתיבת - יד, הביאו מרן החיד"א בספר פתח עינים (יומא כו ע"א) בד"ה מעולם לא שנהבה אדם, דאיתא במדרש המעם שיש לאדם להשתדל להיות סנדק לפי שדומה מצוה זו לקמורת .שבשעה שמל אברהם את עצמו ואת ילידי ביתו, ירד לשם הקדוש ברוך הוא, אמרו לו מלאכי השרת מה לך לפנות לגבעת הערלות, אמר להם חביבים עלי כקמורת סמים, כתיב חד קרא גבעת הערלות ,וכתיב התם אלך לי אל הר המור

ואל גבעת הלבונה. וסיים בפתח עינים, שמכאן סיוע להנודע ביהודה הנ"ל ע"ש.

וכן כתב עוד בספרו ברכי יוסף בשיורי ברכה (סימן רס"ה סק"ה) ע"ש. ועיין עוד בשו"ת חתם סופר (חלק אורח חיים סימן קנ"ח – קנ"מ). ומבואר בש"ך (שם ס"ק כ"ב) בשם מהרי"ל, שאין להקפיד אלא שלא ליתן שני בניו לסנדק אחד, אבל לקבל סנדקאות מהרבה בני אדם אין בכך כלום ע"ש. וכן לקבל סנדקאות מהרבה בני אדם אין בכך כלום ע"ש. וכן כתב בספר בית הלל, ושכן נוהגים שנותנים כמה אנשים סנדקאות להרב אב בית דין של העיר, ואפילו שלש או ארבע פעמים ביום אחד. ע"ש. אבל בשו"ת בית דוד (סימן קכ"ב), הבין בדברי הרמ"א שהמנהג במקומו שלא יהיה אדם סנדק אלא פעם אחת בכל ימי חייו. וכבר השינו מרן החיד"א ברכ" יוסף (סימן רס"ה ס"ק י"ם), שזה אינו, שהרי מקור דברי בהרמ"א מדברי מהרי"ל בשם רבינו פרץ, וכמו שכתב בדרכי משה, ושם מבואר להדיא כדברי הש"ף. ואילו היה מנהג משה, ושם מבואר להדיא, היה כותב כן בדרכי משה ע"ש.

ועיין בשו"ת צרור הכסף (חלק יורה דעה סימן וי), ובשו"ת נשמת כל חי (חלק יורה דעה סימן מ"ב, דף מ"ג ע"ב) ע"ש. ועיין עוד להלן בסמוך.

ורבינו הגר"א בביאורו ליורה דעה שם כתב על דברי הרמ"א: דבריו אין להם שחר, שאם כן מה מעם לא הקפידו אלא מאדם אחד

דוקא, (שלא יהיה סנדק לשני בניו, אבל יכול לקבל סנדקאות מאנשים אחרים), ולדבריו לא יהיה אדם אחד סנדק ב' פעמים לעולם. ולעולם לא ראינו סנדק מתעשר. אלא המנהג הוא על פי צוואת רבי יהודה החסיד סימן מ' עכ"ל. וזו לשון רבי יהודה החסיד שם: לא יעשה חבירו סנדק לשני בניו, אלא אם כן מת האחד ע"כ. והנה גם לפי צוואת רבי יהודה החסיד אין להקפיד אלא כשנעשה סנדק לשני בנים של אדם אחד.

אבן בשו"ת בית דוד (סימן קכ"ב) כתב, שבסאלוניקי אין נוהגים להיות סנדק ב' פעמים בתוך י"ב חודש לשום ילד, ואחר י"ב חודש מקבלים סנדקאות לכל ילד שיהיה ע"כ. ומשמע שאינם חוששים לצוואת רבי יהודה החסיד, ונוהגים לקבל סנדקאות שניה אחר י"ב חודש גם אצל מי שהיה אצלו סנדק פעם אחת. והברכי יוסף (סימן רסה סק"כ) הוסיף על דברי הבית דוד, שבמקומות אחרים אינם חוששים לזה כלל, ואפילו בתוך י"ב חודש, ואפשר שמעמם שמצות מילה כדין עולה שמעשרת, שנאמר וכליל על מזבחך, ברך ה' חילו. (וכמו שכתבו התוספות מנחות נ' ע"א ובתוספות ישנים יומא כ"ו

ע"א) ובכל זאת היו זוכים בה פעמים רבות ע"ש. והנודע ביהודה מהדורא קמא (חלק יורה דעה סימן פ"ו) הנ"ל כתב על דברי מהרי"ל והרמ"א, שעל כל פנים הואיל ואין בדברים אלו שרש ועיקר בש"ס, והכל הוא רק על דרך דרש, לתת סמך למנהגם, אין זה לעיכובא להיות מנהג

קבוע, ובכל מדינת פולין אין מדקדקים בזה, וגם בקהילתנו אין הכל מקפידים בזה, ובמקומות הרבה נוהגים שהרב המרא דאתרא הוא חיוב לסנדק קבוע באופן תמידי עכת״ד. והעיר החתם סופר (חלק אורח חיים סימן קמ״ח), שאף גבי חדשים לקמורת, היינו חוץ מכהן גדול שהוא מקמיר ומקריב חלק בראש, וכן ראש בית דין בעירו הרי הוא ככהן גדול שמקמיר ושונה ע"ש .והגאון רבי חיים פלאג"י בשו"ת חיים ביד (סימן ע"ג) כתב, שהמנהג פשום בעירו איזמיר שאין אדם אחד נעשה סנדק פעמים בשנה אחת לשני בנים של אדם אחד, אבל כשאינם של אדם אחד המנהג פשום לקבל סנדקאות אצל הרבה בני אדם אפילו בתוך י״ב חודש, שגם רבי יהודה החסיד בצוואותיו לא הקפיד אלא שלא יתן סנדקאות שני בניו לאדם אחד, אלא אם כן מת אחד מהם, אבל אצל הרבה בני אדם מותר. ובפרט אדם שיש לו בנים ובנות רבים וילדו לו בנים, שהכל נוהגים לתת הסנדקאות של הבן הראשון שלהם לאבי הבנים, וכן הבן השני שאצל הבנות ע"כ.

והגאון החסיד רבי אליהו מני בספר זכרונות אליהו (מערכת מילה אות כ"ז) כתב על דברי הגאון רבי חיים פלאג'י הנ"ל,

שהוא אינו חושש לזה, ומנהגו להיות סגדק לכל מה שיזדמן לידו ע"כ. והנאון רבי יוסף שאול נתנזון בספר יד שאול (סימן רס"ה) כתב, שאף רבי יהודה החסיד שהקפיד בזה, הוא רק בנותן סנדקאות לאדם זר שאינו קרובו, אבל לקרובו מותר אפילו לשני בניו ע"ש. ואפשר שגם לתלמיד חכם גדול בתורה אפשר לתת סנדקאות אפילו לשני בניו, שהכל כקרוביו וצ"ע.

בכלל ישנם אחרונים רבים שסוברים שאין להקפיד כל כך להזהר בצוואותיו של רבי יהודה החסיד, שלא נאמרו צוואותיו אלא לזרעו אחריו, וכמו שכתבו בשו"ת נודע ביהודה תנינא (חלק אבן העזר סימן ע"מ), ובשו"ת דברי חיים מצאנז (חלק אבן העזר סימן ח׳). וכן כתב הגאון מליבאווימש בשו״ת צמח צדק (חלק אבן העזר סימן קנ"ג) בשם הגאון בעל שב יעקב (סימן כ"ג) שכן קבל מגדולי הרבנים ע"ש. וכן כתב בשו״ת ערוגת הבושם (חלק יורה דעה סימן קי״ח). ובאמת שאף זרעו של רבי יהודה החסיד לא הקפידו לשמור צוואותיו, וכמו שכתב בשו"ת שם אריה (חלק יורה דעה סימן כ"ז), וזת"ד: ושמעתי מהרה"ג הישיש מהר"ר מרדכי מרגליות, אב"ד סמנאב, שקיבל מאבותיו כי באסיפת גדולי הדור שהיתה בדורו של המהרש״א, והיה גם המהרש"א בתוכם, היו מדברים אודות צוואות רבי יהודה החסיד, ועמד המהרש"א על רגליו ואמר, הנה בצוואות רבי יהודה החסיד כתוב, שלא יקרא איש מזרעו את בנו לא בשם יהודה ולא בשם שמואל, ואנא מזרעא דרבי יהודה החסיד קאתינא, שאני מבני בניו, וזה שמי שמואל, ושם אבי יהודה, והגאון המחבר שם אריה כתב למצוא מעם לכך, שאפשר שהצוואה לא היתה אלא

גדולה מצות בעל ולאר ברית שהוא הסנדק הבא יותר ממצות המוהל אחר

לזרעו ממש, ולא לדורות הבאים אחריהם, והמהרש״א היה אחר הרבה דורות ואיפלג

דרא וכו' וצ"ע ע"כ. ועיין עוד כשו"ת שם אריה (חלק אבן העזר סימן ל"ה – ל"ו.) ואמנם בספר זכר דוד (פרק ע"ה, דף ר"ג ואמנם בספר זכר דוד (פרק ע"ה, דף ר"ג החסיד בנידוננו, שלא יתן סנדקאות של שני בניו לאדם אחד, ע"ש שהאריך של שני בניו לאדם אחד, ע"ש שהאריך ראינו לכמה מהאחרונים הנ"ל שלא חשו לזה כלל. ודלא קפיד לא קפדי מוכרחים, מסחים קט ע"ב). וראה עוד בשו"ת קהלת יעקב מקרלין (חלק אבן העזר סימן ד"), ובשו"ת אפרקסתא דעניא (סימן קס"מ.)

בסיכום: אין לחוש כלל לשבת סנדק שתי פעמים או יותר אצל אנשים שונים, ומכל שכן אצל בניו וקרוביו. ושומר מצוה לא ידע דבר רע.

Can one perform his 1st Bris Mila on Shabbos? Can the father just do the היתוך on Shabbos? • שו"ע או"ח ס' שלא סע' י' • שערי תשובה שם ס"ק [ז] • היעב"ץ במגדל עוז (בריבה עליונה לסוס"ר ז') • סוס"י ז') • שו"ח תשובות והנהגות ח"ב ס'

• שו"ת שבט הלוי ח"ד סי" קל

תצ"ג

Can one create a "חוקה"

Milah Mysteries

Tallis By a Bris

The minhag is to wear a tallis by a bris. The sefer (עמ"ת הם "ק צב). This is also brought in the בה"ח (או"ח בה מ"ק צב). This is also brought in the בה"ח המש לברית (עמ" אוצה"ב עמ" קפו). In the פומון that we sing at a bris "יום ליבשה" written by R' Yehuda Halevi, it says-

הַראוּ אוֹתוֹתַם לכַל רוֹאִי אוֹתַם ועל כַּנפי כסוּתַם יַעשׁוּ גִדילים. שׁיַרָה חְדַשָּׁה שׁבַּחוּ גאוּלים

"And on the corners of their garments they will make *tzitzis...*" The *tallis* is worn in order to honor and exalt the *mitzvah* of *milah*. In addition, the *mitzvah* of *mila* is equal to all 613 *mitzvos*, as is the *mitzvah* of *tzitzis*.

The following people should wear a *tallis* at a *bris*: The *Kvatter*, The one who places the baby on the *Keesay Shel Eliyahu*; The one who lifts the baby from the *Keesay* and hands him to the *Sandek*/father; The *Sandek*; The *Mohel*; The father of the baby; The one who takes the baby from the *Sandek*; The one who holds the baby during the *berachos*; The one who says the *berachos*.

(ע" ספר הבט לברית עט" תעה אות ה" בשם הגריש"א זצ"ל בנוגע להייקות ומהסגר)

Sandek - Name Source

The origin of the word Sandek is explained on the basis of a Zohar (Pekudei 255b): When a child is undergoing the bris, the שמי wants to interfere. But he is incapable of leveling accusations, and instead becomes a defender of Klal Yisrael before Hashem. This is summed up in the phrase מנור בעשה" (The defender is the accuser who had a change of heart.) The person holding the baby is called מנור בין קשינה because the initials of this phrase (מנור בין קשינה form the word Sandek.

According to the Aruch HaShulchan (מ"ג"ם מ" לד) the word Sandek originates from Greek and Latin and means "patron of child" and "advocate" derived from the Greek word suntekos, the Latin word sundikos, meaning "proxy, delegate."

(ועין בבית הלל יו״ד סימן רסה, למה נקמוהו בלשון יוני,ומעמא בעי

The Zohar says that Eliyahu Hanavi was punished for disparaging the Jewish people (SEE מִילִּים בְּמִילִּה (SEE מִילִּים בְּמִילִּה (SEE מִילִּים בְּמִילִּה (SEE אַלֹּים (SEE מִילִים (SEE אַלְים (SEE אַלְיִם (SEE אַלְים (SEE אַלְים (SEE אַלְיִם (SEE אַלְיִם (SEE אַלְים (SEE אַלְיִם (SEE אַלְים (SEE אַלְיִם (SEE אַלְיִם (SEE אַלְיִם (SEE אַלְיִם (SEE אַלְים (SEE אַבְּיִם (SEE אַבְּיִבְּיִם (SEE אַבְּיבָּיבָּיִם (SEE אַבְּיבָּיבָּיבָּיבָּיבְ

What's the Halacha?

The following question was asked by the mohel to Harav Yitzchok Zilberstein shlit"a:

Mazal Tov! A baby boy was born to a family. This family is not close to Torah and Mitzvos but they give all the boys a bris mila. They called the Mohel they have used in the past that they know and trust. The Mohel asked the standard questions, and then asked when will the bris be? They answered the day after tomorrow. They spoke a bit more, then the Mohel said no problem, we will be in touch!

As soon as the *Mohel* got off the phone he called his *rav* and asked the following question: This *Mohel* is now in the middle of sitting *shiva* (seven days of mourning) for his father Z"L. This family trusts this *Mohel* and expressed to him in the conversation that if he doesn't do the *mila* they will wait for him and they will push off the *bris*.

He is now asking: Is it muttar for him to leave his house and go perform the bris mila? If he is allowed to leave, should he change his clothing?

Stay tuned to the next issue for the answer...

From last months issue- What's The Halacha?

A Mohel who services an out of town community was invited to do a bris (on the 8th day, בעתו ובומנו) by Jews who are not Shomer Shabbos, on SHABBOS. He has already been מוחה (protested) against the chillul shabbos and they are not listening. Now he is asking, Is it his responsibility to go and perform the bris and witness the חילול שבת that is going on? Does he have to expose himself to the Chillul Shabbos for the bris?

R' Moshe Feinstein answered:

Even though I hold it is an *issur* for someone to go to a place where they are over on *issurim min HaTorah*. Still, for this you should not be *mevatel* the *mitzvah* of artific for in fact this *mitzvah* is really incumbent on everyone especially the *mohel* when there is no one else to go do the *milah*.

Lmasseh, he should GO do the mila even though he will see them being Mechallel Shabbos. HOWEVER, immediately after the milah he should leave and not stay around at all

 $oxed{1}$ Why is the baby greeted "ברוך הבא" when he is brought into the *shul* for the *milah?* Because the *gematria* of the word $oxed{n}$ $oxed{n}$ $oxed{n}$ is 8 (5+2+1=8) and the baby undergoes *milah* on the eighth day.

2) Mila is a symbol of Hashem's Oneness and Truth. This is alluded to in the fact that one of the Names of Hashem- ELOKIM, א ל "ה" י ב" the symbol of Hashem's Oneness, which is made known in the world through milah.

3 The *mila* knife is called an "*Izmel*" which is a contraction of the words או- ਕਰ and the *gematria* of (1+7) is eight. Thus, σ ਜ ਕਰ means: He performed the *mila* on the eighth day.

A Heaven Sent Bris

מעשה שהיה כך היה

lit was a Friday morning when Rav Mordechai Pogramansky boarded a train en route to a certain town for Shabbos. A man sat down next to him and they began talking. As a mohel and shochet, he was also a talmid chochom and took advantage of the opportunity to engage Rav Mordechai in conversation. They

was too late to do anything about it. There was no train going back to their intended destination before *Shabbos*. He turned to *Rav Pogramansky* and informed him of their predicament.

"Where will we stay?" asked the man. "Where will we obtain wine for *Kiddush*, *challos* for *lechem mishnah*, and food *lekayod Shabbos?*"

Begging and crying that

Hashem send me a mohel

Rav Mottel consoled him. "A Jew is never lost," said the tzaddik. "When a Jew ends up in a certain place, it is always with Hashgacha Pratis, because Hashem wants him there."

The next stop was coming up, and even though through the window it appeared as if the area was sparsely populated and they didn't know anyone who lived there, when the train stopped, they disembarked. They began asking people if there were any Jews in the town. Nobody could identify any. The mohel was growing pessimistic and stopped asking, but Rav Mottel didn't give up. He continued to ask people if there was a Jew in town. Finally, his persistence paid off and one of the people he asked was able to show him where to find the town's only Jewish family. They hurried there and knocked on the door.

When the homeowner opened the door, he began shedding tears of joy. To him, it was as if *Avrohom Avinu* and *Eliyahu Hanovi* had appeared at his door. The guests, however, let him know that they were normal human beings just like him, who had been sent to his

door *min haShaomayim*. Very happily, the man let them in and invited them to stay for *Shabbos*.

A Jew is never lost

When he heard that one of them was a *mohel*, his joy was multiplied. He told them his story.

"A week ago, my wife gave birth to a baby boy. Today is the day he should be having a *bris*. I was davening the whole day, begging and crying that *Hashem* send me a *mohel* to perform the *bris* on my son. Behold, you have been sent by *Heaven*."

Rav Mottel was the sandek as the mohel performed the bris. The two guests remained with the overjoyed couple for Shabbos.

When they left the home after *Shabbos*, *Rav*Mottel turned to the mohel and said, "Remember,
a lew is never lost."

became so engrossed in learning that they didn't notice when the train stopped at the town where they had planned to spend *Shabbos*.

By the time the *mo-hel* looked out of the window and noticed that they were far past their intended stop, it

What's in a Name? -

_____ויקרא שמו בישראל

Herzel - הֹר עַּ ל

שלים"א said there is such a name in *Yiddish, הרץ=צבי, Naftali* is also called הערץ או הערצל. The name is mentioned in the sefer קב ונקי בליקומים אות ה׳,ובמיב גימין נ׳ (ו)

ጉ ኔ ቭ - Hagar

It is a Biblical name (*Bereishis* 16:1). When asked about it מרן שר התורה הגרח"ק שלים"א said it is a בשר ויפה מאד מול . Since *Avraham* set her free and then married her ע" תרגום יונתן בן עוזיאל, בראשית מ"ז,ג

However, Harav Mordechai Eliyahu Zatzal and יבלחמ"א Rav Avigdor Neventzal Shlit"a are of the opinion that שאין ראוי לקרוא.